

Sygn. akt III Cz 1240/14

POSTANOWIENIE

Dnia 8 października 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący-Sędzia: SO Leszek Dąbek

Sędziowie: SO Barbara Braziewicz (spr.)

SR del. Żaneta Bloma - Wojciechowska

po rozpoznaniu w dniu 8 października 2014 r. w Gliwicach na posiedzeniu niejawnym sprawy z wniosku wierzyciela (...) Spółki Akcyjnej w K.

przeciwko dłużnicze W. K. i małżonkowi dłużniczki R. K.
o nadanie klauzuli wykonalności

na skutek zażalenia dłużniczki i małżonka dłużniczki

na postanowienie Sądu Rejonowego w Rybniku

z dnia 17 lipca 2003 r., sygn. akt I Co 2037/03

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSR del. Żaneta Bloma – Wojciechowska SSO Leszek Dąbek SSO Barbara Braziewicz

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 17 lipca 2003r. Sąd Rejonowy w Rybniku nadał klauzulę wykonalności tytułowi egzekucyjnemu w postaci wyroku Sądu Rejonowego w Rybniku z dnia 28 lutego 1995r., sygn. akt I C 1205/94/1 oraz postanowienia Sądu Rejonowego w Rybniku z dnia 27 września 2002r., sygn. akt I Co 2733/02/5 na rzecz wierzyciela (...) Spółki Akcyjnej w K., na którą przeszło uprawnienie wierzyciela (...) Spółki Akcyjnej w R. przeciwko dłużnicze W. K. i małżonkowi dłużniczki R. K. z ograniczeniem jego odpowiedzialności do majątku objętego wspólnością majątkową małżeńską. W uzasadnieniu Sąd Rejonowy wskazał, że (...) S.A. w K. przedłożyła dokument w postaci wypisu aktu notarialnego z dnia 1 lutego 2003r. W dokumencie tym stwierdzono (§ 3), że (...) S.A. w K. nabyła od (...) S.A. w R. m.in. przedsiębiorstwo w postaci (...). Mając na względzie, że w tytule wykonawczym wspomniana jednostka jest wymieniona jako oddział wierzyciela nie może ulegać wątpliwości, że wierzytelność stwierdzona wyrokiem przeszła na nabywcę przedsiębiorstwa (art. 55⁽²⁾ k.c.). Stąd też zgodnie z art. 789 k.p.c. w zw. z art. 788 § 1 k.p.c. należało orzec jak w sentencji.

Orzeczenie to zaskarżyli dłużniczka W. K. i małżonek dłużniczki R. K.. W uzasadnieniu skarżący podnosili, że wierzytelność objęta wyrokiem Sądu Rejonowego w Rybniku z dnia 28 lutego 1995r., sygn. akt I C 1205/94/1 uległa przedawnieniu. W dniu 12 lutego 2014r. dłużniczka otrzymała od Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Rybniku M. R. postanowienie o wszczęciu postępowania egzekucyjnego. Postanowieniem z dnia 17 lipca 2003r., sygn. akt I Co 2037/03/2, Sąd Rejonowy nadał klauzulę wykonalności przeciwko W. K. i jej małżonkowi R. K.. Roszczenie to nigdy nie było egzekwowane i uległo przedawnieniu, zatem egzekucja nie może być obecnie prowadzona.

(...) Spółka Akcyjna w K. wniosła o odrzucenie zażalenia jako wniesionego po terminie ewentualnie o jego oddalenie oraz o zasądzenie od dłużniczki i małżonka dłużniczki solidarnie na rzecz wierzyciela zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego, przytaczając obszerną argumentację na poparcie swojego stanowiska.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Wyrokiem zaocznym z dnia 28 lutego 1995r. Sąd Rejonowy w Rybniku w sprawie o sygn. akt sygn. akt I C 1205/94/1 zasądził od W. K. na rzecz (...) S.A. w R. (poprzedniczki prawnej (...) S.A. w K.) świadczenie pieniężne. W dniu 6 października 1997r. orzeczenie to zostało opatrzone klauzulą wykonalności. W sprawie toczyły się postępowania egzekucyjne prowadzone przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Rybniku C. L. pod sygnaturą akt III Km 750/97, które zostało umorzone z powodu bezskuteczności egzekucji postanowieniem z dnia 23 listopada 1999r. oraz pod sygnaturą akt III Km 2085/01, które także zostało umorzone z powodu bezskuteczności egzekucji postanowieniem z dnia 11 kwietnia 2003r.

Sąd Rejonowy w Rybniku postanowieniami z dnia 27 września 2002r. oraz 17 lipca 2003r. w sprawach o sygn. akt I Co 2733/02/5 i I Co 2037/03/2 nadał klauzulę wykonalności przeciwko małżonkowi dłużniczki R. K. oraz na rzecz następcy prawnego wierzyciela tj. (...) Spółki Akcyjnej w K..

Przeciwko dłużniczce i małżonkowi dłużniczki pod sygn. akt Km 2413/03 toczyło się kolejne postępowanie egzekucyjne, które zostało umorzone z powodu bezskuteczności egzekucji postanowieniem z dnia 19 listopada 2004r.

Wnioskiem egzekucyjnym z dnia 30 stycznia 2014r. wierzyciel ponowił egzekucję - jest ona prowadzona przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Rybniku M. R., sygn. akt Km 221/14. Zawiadomienie o wszczęciu postępowania egzekucyjnego zostało doręczone dłużniczce i małżonkowi dłużniczki w dniu 12 lutego 2014r.

Zażalenie skarżących nie mogło odnieść skutku.

Zgodnie z art. 788 § 1 k.p.c. jeżeli uprawnienie lub obowiązek po powstaniu tytułu egzekucyjnego lub w toku sprawy przed wydaniem tytułu przeszły na inną osobę, sąd nada klauzulę wykonalności na rzecz lub przeciwko tej osobie, gdy przejście to będzie wykazane dokumentem urzędowym lub prywatnym z podpisem urzędowo poświadczonym. Zgodnie z regulacją art. 789 k.p.c. przepis art. 788 § 1 k.p.c. stosuje się odpowiednio do nabywcy przedsiębiorstwa lub gospodarstwa rolnego, jeżeli tytuł egzekucyjny stał się prawomocny przed nabyciem.

Regulacja ta pozostaje w związku z art. 55¹ k.c., zgodnie z którym przedsiębiorstwo jest zorganizowanym zespołem składników niematerialnych i materialnych przeznaczonym do prowadzenia działalności gospodarczej. Obejmuje ono w szczególności wierzycelności, prawa z papierów wartościowych i środki pieniężne (pkt 4 art. 55¹ k.c.). Zgodnie z art. 55² k.c. czynność prawna mająca za przedmiot przedsiębiorstwo obejmuje wszystko, co wchodzi w skład przedsiębiorstwa, chyba że co innego wynika z treści czynności prawnej albo z przepisów szczególnych.

W niniejszej sprawie wystąpienie przesłanek nadania klauzuli wykonalności na rzecz następcy prawnego z art. 788 § 1 k.p.c. nie było kwestionowane w zażaleniu. Skarżący nie kwestionowali również ustaleń Sądu pierwszej instancji, że (...) S.A. w K. nabyła od (...) S.A. w R. m.in. przedsiębiorstwo w postaci (...), która to jednostka jest w tytule wykonawczym wymieniona jako oddział wierzyciela.

Równocześnie podnoszone przez dłużniczkę i małżonka dłużniczki argumenty dotyczące przedawnienia roszczeń zasądzonych wyrokiem zaocznym z dnia 28 lutego 1995r. nie mogły skutkować wzruszeniem zaskarżonego orzeczenia. Zasadniczą funkcją postępowania klauzulowego nie jest bowiem badanie kwestii materialnoprawnych związanych ze stosunkiem, który stanowił podstawę powstania tytułu egzekucyjnego. Postępowanie to nie ma charakteru postępowania rozpoznawczego, w którym sąd bada zasadność roszczenia wierzyciela. Sąd, orzekając w przedmiocie nadania klauzuli wykonalności sprawdza jedynie formalne przesłanki do jej nadania. Ustalenie natomiast, czy dochodzona przez wierzyciela należność rzeczywiście istnieje (czy też przykładowo uległa przedawnieniu) wykracza poza zakres kognicji sądu przy nadawaniu klauzuli wykonalności. Rozpoznanie zarzutu podnoszonego przez

skarżących jest możliwe jedynie w ramach powództwa opozycyjnego (por. D. Zawistowski, komentarz do art. 781 k.p.c., LEX 2014r.). W postępowaniu o nadanie klauzuli wykonalności sąd nie bada, czy stwierdzona tytułem wierzytelność uległa przedawnieniu (orz. SN z 13.4.1972r., I CZ 35/72, PUG 1973, Nr3, s.92). Również organ egzekucyjny nie jest uprawniony do badania zasadności i wymagalności obowiązku objętego tytułem wykonawczym (art. 804 k.c.).

W świetle powyższego za bezzasadne Sąd Okręgowy uznał zarzuty podniesione w zażaleniu przez skarżących, nie mogły one skutkować zmianą treści zaskarżonego orzeczenia.

Zażalenie dłużniczki i małżonka dłużniczki nie podlegało natomiast odrzuceniu, zgodnie z wnioskiem wierzyciela. Na podstawie regulacji art. 759 § 2 k.p.c. termin do wniesienia zażalenia biegnie dla dłużnika od dnia doręczenia mu zawiadomienia o wszczęciu egzekucji. Wobec tego, że zawiadomienie o wszczęciu egzekucji w sprawie Km 221/14 prowadzonej przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Rybniku M. R. zostało doręczone dłużniczce i małżonkowi dłużniczki w dniu 12 lutego 2014r. (vide: zwrotne potwierdzenie odbioru w aktach egzekucyjnych), zażalenie nadane w placówce pocztowej 19 lutego 2014r. (koperta w aktach sprawy k. 30) zostało wniesione w terminie.

Z tych względów, a także mając na uwadze argumentację Sądu pierwszej instancji oddalono zażalenie na skutek nie stwierdzenia wad zaskarżonego postanowienia wskazanych w zażaleniu przez skarżących i podlegających uwzględnieniu z urzędu.

Reasumując, zażalenie jako bezzasadne podlegało oddaleniu w oparciu o art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c.

SSR (del.) Żaneta Bloma – Wojciechowska SSO Leszek Dąbek SSO Barbara Braziewicz